

מס' 2308
מס' 462/3/10
מס' 11

ל.מ.ג.

המנדט לשליחים

2308/462/3/10-4

ירושלים, סוף שבט תש"ח
(26.1.1948)

אל
שליחי תנועת תורפ ועבודה,
ב ק ט ר י ס י ז.

ה. נ. ג.

שמחנו לקבל את מכתבכם מיום 24.12.47 ונדוסיף גם, כי שתי סבות לכך (א) אגרו תקוה כי בזאת תחפצו בחליפת מכתבים סדירה והיא תמשך עד לסיום טרשת קפריסיין העגומה ויום סיומת איננו עוד רחוק (ב) קבלנו תמונת פוחסיה על הישיגים כמעט החטופה, שהגם גדולים למדי יראוים לשבח, במיוחד בקהלתו כחשבון את התנאים הקיימים בקפריסיין.

באמור, אגרו רואים במכתב זה, מהחב ראשון, שבקבוצתו יבואו מכתבים אחרים, כמיוחד לאחר שבמכתב זה תארחם רק חלק מעבודתכם עם כל החשיבות, אשר יש בהסגית הגוליה לאשיק הפרודוקטומיזציה ולימוד המקצוע, איננו חושבים, כי תחלקו על דעתנו, שיש להשלים את המלאכה הזו גם בפעולות ארגון והסכרה מקיפות. ועל זאת היינו רוצים לחד את דברינו. ונדוסיף גם, כי לא מאורך חשד שהנכם פתיחיים כביים לפעולה בשטח זה. אנו יודעים, כי את גם אינכם מוכיחים את הנעשה אין משמעותו, כי לא נעשה בשטח זה בלוח. אולם לראובנו להסגרת את השומה לכפף לשלוב ולזוהר, הקיימים בין הפעולות בשני השטחים, אשר נגמה אחת זיחידה להם - הכנת האנשים לקראת הפקודים בארץ והכנתם קליטתם המהירה בארץ.

ומגמה זו מחייבת לא כלכך לימוד המקצוע, אלא גם תרגון העולים בכוח' בגופים חלוציים מגובשים. נראה לנו, כי סיומת להטעים, כי עם כשלונו בשטח זה נכשיל לא כלכך את תקוה הלגו, קימומה המהיר של המדינה היחודית, אלא גם בקשה על תהליך קליטת העולים בחיי הארץ.

לדעתנו לפעולת ארגון והסכרה זו שתי פגמים:

(א) תאור כנה על הנכוז לעולים בארץ. דוח מתייב לפרוש את יריעת תנאי הקיום ותפקידיו על הישוב בימים אלה, תנאים אשר ישררו עוד חזיתם ייתכן גם שנים. אמנם נמסר בלמען עובתם את הארץ לפני ה- 1 לדצמבר. אולם אין לנו ספק, כי המציאות שלנו בארץ אינה זרה לכם. מטפיק, כי תצטרפו את בסיון השנים 39 - 1936 לידועות,

שם הארכיון: 2308
מספר תיק: 586/52

הסתקבלות מהארץ, באוספת יחס של האגבלים אלינו ולעיון המדינה
היחודית על טעם שתגידר למיכס הסדנה על חפאי הייבוק. הכנה לקראת
הפודי והפודש מאת מהגוס המגודשים - דוחי התחם יסוד לכל שעולם הסברה
והגור בתובט.

ב) עליכם לתאביק ולחודר ולהדגיש, כי הקוסת הקולדאיות
לא בלבד שלא בטחיתם, פי הקדמת החלדבידת לא מלחתי שלא פתחיתם, כי
אם מחחילה דוקא עסת, הואיל ובקורת תבונד של קיכוס המדינה היחודית
תא לא כבבין ותחיתת אדודי קל-אביב, חיתת, חשיון וועסק, אלת תפירות
גם אפשריות הקליפת תבוחכות, הדיושות לעליה החמוגים, כבבין וכתפירות
מחבבי הגבג גבשים את חזון הדודית וצממט את החברות הכי-לאומית.

ואלעם הנבג שרדי עדין בשמסת, באולתו וודשת את אלפי
נדככות ידים באמנות, אשר תפכילת את כפדיו ישוביך ועדיך, דחלקת הארי
של בודיך לא מתישוק קריים יוג'סו, אלא מבין העולים, לתפקידים זה
עליכס לתפקידים, כמלמנת טכנת זן יש להדגיש במידת שונה את גורם תשרות
הלאומי, ואת התבדת האינדדדאל, המשתלבים בתפקידי החלוצים של
יטיבד, ובאחד יש לגשת לארגון הגופים, שיסאו בתפקיד, על מנת שתעולת
התגור תתים גם גלומת יעלם המבשח.

הגור טאמ'צים, כי במא את הנבוכת לדעוהכל, שחובעו
במכתבו זה ושמגאו גם את השפת ואת המוקים, המובנים ליהודים יושבי
קמריסין - דבמיוחל לבוער,

הימים אלה תפנל עומדים לשלה לבט למשלחת בקמריסין סמפר
ספדים, לצערו לא יבלנו לשלה סט ספדים לבל שליח ואגור הקוה, כי הדעו
לחפיק מהם את החועלת תידושת.

כבודו-חברי,ס

ד. הקלאי י. שטיגליץ

שם הארכיון: 234
מספר תיק: 88/52

יש/שט